

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **X. X., nar. X**
státní příslušnost X

zastoupen: Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem
se sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. listopadu 2023, č. j.: CPR-35565-3/ČJ-2023-930310-V240

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. listopadu 2023, č. j.: CPR-35565-3/ČJ-2023-930310-V240, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 8 228 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Romana Seidlera, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 22. 8. 2023, č.j. KRPA-282382-14/ČJ-2023-000022-UA o správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace v trvání 1 roku. Výroková část rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahuje současně konstatování ve smyslu ust. § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, že vycestování žalobce není možné.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce ve své žalobě správním orgánům vytkl zejména to, že nezjistily správně pobytový status jeho partnerky, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt a nikoli jen dočasnou ochranu. Tím pádem pak nemohly náležitě posoudit přiměřenost zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života.
3. Dále žalobce namítal, že správní orgány neměly za prokázané, kdy žalobce ztratil svůj cestovní pas, a přesto spekulativně a zcela v neprospěch žalobce dovodily, že na území České republiky pobýval již delší dobu, než uvádí a že neměl snahu o to, aby české orgány o jeho pobytu na území České republiky věděly.
4. K tomu ještě žalobce žalovanému vytkl chybné zjištění, že celá rodina žalobce pobývá na území Ukrajiny, přestože na území České republiky pobývá ještě bratr žalobce, a neodůvodněné zpochybňování tvrzení žalobce týkajícího se jeho špatného duševního stavu.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že neshledal ve svém postupu žádné pochybení. Podrobně a přezkoumatelně v napadeném rozhodnutí uvedl důvody, pro které potvrdil rozhodnutí nalézacího správního orgánu. Žalovaný je rovněž přesvědčen o tom, že se dostatečně vypořádal s otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce. Odkázal zde přitom i na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
6. Žalovaný vyjádřil svoje přesvědčení o tom, že v odvolacím řízení postupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, a navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
8. Žalobce byl dne 21. 8. 2023 kontrolován hlídkou Policie ČR. Ke kontrole předložil řidičský průkaz vydaný X s tím, že cestovní doklad u sebe nemá. Teprve poté, co se odebral s hlídkou Policie České republiky do místa svého pobytu, přiznal na místě, že cestovní pas asi ztratil a neví, kde jej má. K dotazu policejní hlídky pak sdělil, že naposledy do České republiky

přicestoval v květnu roku 2022. Vzhledem k těmto okolnostem vzniklo podezření z neoprávněného pobytu žalobce na území České republiky, protože byl žalobce podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.

9. Dne 22. srpna 2023 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka řízení uvedl, že přicestoval naposledy do České republiky někdy v srpnu 2022 za účelem práce a na základě biometrického cestovního pasu, který ztratil a neví kde ani kdy. Přesný datum ani hraniční přechod na vnější hranici schengenského prostoru si již nepamatuje. Ztrátu cestovního pasu nikde nehlásil. Je si vědom toho, že se nachází na území České republiky nelegálně, ale svůj pobyt nijak neřešil. Nemůže doložit jakkoli, že vstoupil do schengenského prostoru v srpnu 2022. V České republice má přítelkyni a bratra, kteří dostali dočasnou ochranu. Na Ukrajině má svoje rodiče a sestru. Je rozvedený a má jedno dítě, které žije s bývalou manželkou na Ukrajině. Před příchodem do České republiky žil v rodinném domě u svých rodičů. V České republice má přítelkyni X státní příslušnosti, která získala dočasnou ochranu. V České republice nemá žádný majetek ani žádné aktivity. K vazbám na území České republiky uvedl, že zde nemá žádné kulturní ani společenské vazby. K možnostem návratu na Ukrajinu se žalobce vyjádřil tak, že je na Ukrajině válka, a proto nemůže vycestovat. Pokud bude muset, tak dobrovolně vycestuje, ale bojí se války.
10. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce řádně a včas odvolal k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí nalézacího správního orgánu potvrdil. Žalobce ještě před vydáním napadeného rozhodnutí svým podáním ze dne 19. 9. 2023 doplnil svoje odvolání mimo jiné o iniciály své přítelkyně a o sdělení, že si v době výsledku nebyl jistý tím, jaký má jeho družka na území České republiky pobytový status.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
12. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn.*
13. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci*

umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na tři roky, neprokáže-li cizinec, že na území smluvních států pobývá po dobu, po kterou je na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum.

14. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
15. Podle § 174a odst. 1 zákona *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
16. Ze správního spisu je v prvé řadě zřejmé, že žalobce skutečně ke dni svého zajištění a následně v době vydání rozhodnutí nalézacího správního orgánu pobýval na území České republiky bez platného cestovního dokladu, ač k tomu nebyl oprávněn. Současně neprokázal, že na území České republiky pobývá po dobu, po kterou je na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum. Tato skutková zjištění ostatně žalobce ani nijak nerozporoval ve své žalobě. Pokud tedy jde o naplnění skutkových podstat podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců ze strany žalobce, neshledal soud v postupu správních orgánů žádné pochybení.
17. Žalobce však v tomto případě namítal zejména to, že správní orgány nemohly náležitě posoudit přiměřenost zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zdejší soud pak v tomto směru musí dát žalobci za pravdu, neboť ten již v doplnění svého odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně označil řádně svoji družku, kterou na území České republiky má, uvedl její kontaktní údaje a namítl, že v době svého výsledku si nebyl jist jejím pobytovým statutem. Proto bylo v této situaci povinností žalovaného, aby řádně ověřil a postavil na jisto pobytový status tvrzené družky žalobce a s v této souvislosti zjištěnými skutečnostmi se pak řádně vypořádal v rámci posuzování přiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Žalovaný však takto nepostupoval a spokojil se i v tomto směru s převzetím (nijak neověřených) skutkových okolností, ze kterých vycházel správní orgán prvního stupně. To má ovšem za následek to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nereagoval na tvrzení žalobce, že si v době svého výsledku nebyl jist pobytovým statutem své přítelkyně, který tak mohl být zcela odlišný od původně uváděné dočasné ochrany. Mezi trvalým pobytem a dočasnou ochranou (například) je přitom natolik významný rozdíl, že vypořádání se s přiměřeností zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života založené na tom, že družka žalobce pobývá na území České republiky pouze na základě dočasné ochrany, nemůže obstát, není-li pobytový status družky žalobce řádně objasněn a žalobce přitom poskytne dostatečné údaje potřebné k prověření pobytového oprávnění své družky.
18. S ohledem na shora uvedené má soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a žalobu tudíž za důvodnou, když se žalovaný řádně nevypořádal s otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho

soukromého nebo rodinného života podle ust. § 119 odst. 2 ve spoj. s ust. § 174a zákona o pobytu cizinců.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Na základě shora uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku. Bude tedy na žalovaném, aby o odvolání žalobce znovu rozhodl vázán stanoviskem soudu a doplnil dokazování tak, aby byl postaven na jisto pobytový status družky žalobce. V novém rozhodnutí se pak žalovaný na základě takto zjištěného skutkového stavu řádně vypořádá s otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce do jeho soukromého a rodinného života.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce měl ve věci plný úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení žalobce tvoří náklady na odměnu jeho zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé po 3 100 Kč) dle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč (za dva úkony právní služby po 300 Kč) dle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a dle ust. § 57 odst. 2 s.ř.s. též částka 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %, kterou je zástupce žalobce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty; celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 6. února 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce